

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 6853 van 28 april 2011
in de zaak A. 199.765/XIV-33.003**

In zake :

XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Dirk Steyvers
kantoor houdend te 3990 Peer
Zuidervest 12
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 7 april 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 58.042 van 18 maart 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 14 april 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen spreekt als administratief rechtscollege jurisdiscionele beslissingen uit. De algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu de hoorplicht en de zorgvuldigheidsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en “de Europeesrechtelijke administratieve beginselen van hoor en wederhoor”, artikel 32 van

de Grondwet, artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, zijn derhalve niet van toepassing op zijn arresten. Voor het overige vraagt de verzoekster in het tweede middel in wezen een nieuwe feitelijke appreciatie terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het eerste en het tweede middel zijn kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoekster voert in haar derde middel de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, doch zij beperkt zich tot de loutere bewering dat zij “geenszins kan terugkeren naar haar land van herkomst”, “dat het algemeen geweten is dat Roma in Kosovo een zeer achtergestelde groep vormen” en “dat deze groep dan ook vaak het voorwerp uitmaakt van pesterijen, zonder dat ze hierbij op overheidssteun kunnen rekenen”. Met dergelijke summiere uiteenzetting maakt de verzoekster evenwel geen schending van de aangevoerde bepaling aannemelijk. Bovendien is de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd om in de beoordeling van de feiten te treden. Het derde middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op achtentwintig april tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Joris Casneuf.

Carlo Adams.